5. Sõidutee katte ehitamise alghind ei tohi olla kõrge ja tema korrashoiu kulud peaksid olema minimaalsed. See on üks tähtsamaid nõudeid, mida tuleb eriti silmas pidada võrdlemisi väikeste heakorraks määratavate eelarveliste krediitide juures.

Sanitaar-hügieenilisist nõudeist arvestatakse eeskätt järgmisi:

1. Sõidutee pinda peab olema võimalik hõlpsasti puhastada.
2. Sõidutee pind peab olema veetihe.
3. Sõidutee pind peab võimaldama tasast ja mugavat, löökideta ja põrutusteta sõitu.
4. Sõidutee pind peab olema niisugune, et sellel liiklemine ei tekitaks müra. Liiklemismüra on pahesid, mida peaks vältima eriti elamisrajoonides.

Eeltoodud nõudeid võrreldes näeme, et neis on üksikuid vastuolusid, ja ainult neid nõudeid silmas pidades on õige raske valida täiesti rahuldavat sõidutee ehitusviisi. Mõni hea omadus sõidutee katte juures osutub samal ajal ühtlasi selle ehitusviisi suureks puuduseks, kui vaadata asjale teisest seisukohast. Näiteks sile sõidutee omab palju häid omadusi, kuna seda mööda on hõlpus, mugav ja odav liikuda, kuid siledad sõidutee katted on ühtlasi tihti ka libedad, mispärast ei saa mainitud ehitusviisi igal pool, näiteks sõidutee kallakuil, tarvitada.

Võrrelda eeltoodud nõuete kohaselt mitmesuguseid ehitustüüpe, et siis paremat nendest välja valida, on õige raske. Seepärast on kombeks võrrelda tarvitatavaid ehitusviise ideaalse ehitustüübiga, mille omaduste hinnang annaks kokku 100 punkti (vt. tab. 1).

Tabelis on hinnatud iga ehitusviisi omadused kolmest eri seisukohast: tehnilis-ökonoomilisest, sanitaar-hügieenilisest ja ökonoomilisest. Kõik need nõuded, veel omakorda alajaotatult, on iga üksiku ehitusviisi jaoks hinnatud vastava punktide arvuga, milliste summa annab võrdluse ideaalse tee tüübiga, mille kõigi punktide summa on kokku 100, nagu juba tähendatud. Siin kohal on huvitav tähele panna, et kõik ehitusviisid, millised nad ka oleksid, ei oma ühtlast järjekorda võrreldes ideaalse ehitustüübiga, vaid iga eelmainitud nõuet silmas pidades on see järjekord muutuv. Nii on näiteks asfaltbetoon-kate, võrreldes ideaalse ehitustüübiga ja lähtudes tehnilis-ökonoomilisest seisukohast, kuues, sanitaar-hügieenilises mõttes — esimene ja ökonoomilisest seisukohast väljudes — kolmas.

Kokku võttes nähtub tabelist, et kõige enam vastab ideaalsele teetüübile klinkerkividest laotud sõidutee, millele järgneb asfaltbetoonkate ja kõige halvemaks osutub kruusatee. Ometi ei saa teha sellest

Tartu IV, lk. 106